

Folkepartis målsætninger, men der er jo sådan set ikke noget useriøst i at have stående i sit principprogram, som jeg også formoder Socialdemokratiet har det, at man går ind for afskaffelse af ventelister. Dansk Folkeparti kunne da ikke drømme om at råbe op om, at det er det mest useriøse og det koster et eller andet x antal hundrede milliarder kroner, og at det kan samfundet overhovedet ikke overkomme. Det her er blot åbenlyst bestillingsarbejde fra Finansministeriets embedsmænd og har et politisk sigte vendt mod Dansk Folkeparti.

Det har vi hørt før. Vi vil nok komme til at høre det igen. Skidt være med det. Sådan er det politiske liv.

Det, jeg så godt ville høre meget mere om, som statsministeren overhovedet ikke forholdt sig til – og det kan man jo undre sig over, men det er en helt anden sag – er sanktionerne mod Østrig. Dansk Folkeparti har rykket for svar hele dagen. Hele dagen har den sag været på dagsordenen ikke alene fra Dansk Folkepartis side, men også fra andre partiers side. Statsministeren har fuldstændig totalt ignoreret denne for statsministeren sprængfarlige sag.

Det lader jo til, at samarbejdet fungerer tilfredsstillende mellem de to regeringspartier i Østrig. Det lader måske endda til, at samarbejdet fortsætter perioden ud, måske endda efter næste valg, hvem ved? Hvor lang tid skal de sanktioner fortsætte? Hvad agter statsministeren at gøre? Hvilke kontakter har statsministeren i kredsen af EU-stats- og regeringsledere? Det er jo åbenbart dér, kan vi forstå, at beslutningerne skal tages. Det vil vi godt høre lidt mere om.

Jeg skal så henvise til den radikale ordfører. Jeg ved ikke, om fru Elisabeth Arnold har bedt om ordet efter mig, men hvis statsministeren mod forventning ikke går op og svarer nu, så forventer jeg da, at fru Elisabeth Arnold kommer med et svar, for jeg bemærkede da tydeligt, at da fru Elisabeth Arnold som ordfører stod på talerstolen og også blev rykket, henviste hun til, at det skulle statsministeren nok besvare. Det er dog at lade fru Arnold i stikken, hvis ikke statsministeren gør det.

Hvis ikke statsministeren vil svare, så må fru Elisabeth Arnold da komme op nu og svare. Vi kræver simpelt hen et svar på det her. Den arrogante, statsministeren på vanlig vis udviser i denne sag, er simpelt hen for ringe. Hvordan går det med de ophævelser af sanktionerne? Bliver de til noget, eller bliver de ikke til noget?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg ved udmærket, at statsministeren selv kan svare, hvis han ønsker at svare, men på vegne af sikkert ret mange medlemmer af Folketinget vil jeg da gerne give udtryk for, at jeg altså ikke har savnet statsministerens melding om Østrig-sanktioner. Den har jeg hørt fra statsministerens mund i Det Udenrigspolitiske Nævn, i alle mulige medier, på gangene og overalt i de sidste uger, så jeg ved nøjagtig, hvor statsministeren står i sagen, hvor regeringen står i sagen, og hvor de enkelte partier står i sagen.

Denne debat skal jo ikke være drøvtygning, så jeg ved ikke, hvad det er, fru Pia Kjærsgaard efterlyser, medmindre hun ikke har hørt efter de mange gange, hun har haft lejlighed til det. Jeg har set, hun har været til stede, og hun ved ganske nøjagtig, hvad statsministeren mener om det. Hvorfor fritter hun ham så om noget, hun godt ved, og som hun ved at alle andre ved?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg er faktisk flintrende ligeglad med, hvad hr. Arne Melchior har hørt i Det Udenrigspolitiske Nævn. Det er jo i denne her forbindelse fuldstændig ligegyldigt, og jeg har altså ikke den ære. Det har en anden fra vores parti. Hr. Peter Skaarup har været medlem af Udenrigspolitiske Nævn, og der er alt jo hemmeligt, så der må man jo ikke referere videre.

Det, jeg synes er meget, meget vigtigt i forbindelse med denne her sanktionssag, denne her boykot af Østrig, som i den grad er med i debatten op til den 28. september 2000, er, at det selvfølgelig også bliver fortalt her fra Folketingets talerstol, hvor langt man er fra regeringens side med en eventuel ophævelse. Det er da noget, der interesserer den danske befolkning. Og jeg kan da i hvert fald godt garantere både hr. Melchior og bestemt også statsministeren, at jeg tror, det interesserer jaserne meget, hvordan det går med den sag – i allerhøjeste grad.

Hvis ikke de sanktioner bliver ophævet, så tror jeg sådan set, at der blandt de jaserne, som nok er i hr. Arne Melchiors parti og en del også i Socialdemokratiet, bliver flere og flere nej-sigere. Det skal jeg ikke beklage, men jeg beklager i allerhøjeste grad, at de sanktioner fortsat er opretholdt, og at man intet kan høre om, hvor langt man er kommet fra regeringens side i sagen.